

tage, at disse løsblevne Penge atter ville søge Anbringelse i preussiske og hamborgske Papiere. Af de tre Slags Papiere, jeg nævnedes, ere de hamborgske vistnok de mindst gode, men de staa dog over pari. Det er derfor, at jeg ikke rigtig forstaaer, hvad den ærede Minister mener med en forsigtig Bestyrelse af Reserveconden; jeg tror, at det er en forsigtig Bestyrelse af Pengeanliggender at bringe det mest Maltige ud af Pengene efter enhver given Tids Forhold, og jeg tror ikke, at det Forsigtige er at bevare Midlerne, naar de kunne sælges fordelagtigt. En Kjøbmand lader dog ikke sine Bæver ligge, naar der opstaaer ualmindelig gode Priser paa Markedet i Forhold til de Priser, han har givet for dem. Naar den ærede Minister sammenligner de Priser, hvortil Papperne ere indkjøbte og komne i Reserveconden, med de Priser, der kunne faas for dem nu, og som venteligt ville blive staaende ikke saa ganske kort ind i dette Aar, vil han se, at der dog vil være vundet en betydelig Avance ved deres Realisation; men er det ikke muligt, at en Undladelse af Brugen af det gunstige Diebskift kunde medføre et relativt Tab? Det tror jeg dog maa indrømmes. Da den ærede Minister skulde bruge Penge i 1870, saa kunde han ikke realisere Noget af Reserveconden, og dette var, fordi der den Gang var Fare paa Jærde paa Pengemarkedet, og Kapitalisterne derfor trak sig tilbage. Derfor maatte han den Gang skabe de 5 Millioner Kreditbeviser. Dersom der atter en Gang under den ærede Ministers Styrelse skulde komme et Tidspunkt, da der blev Fare paa Jærde for Kapitalisterne, f. Ex. ved en udbrydende Stormagtskrig, saa vil den ærede Minister jo ikke kunne bruge sine preussiske og hamborgske Obligationer; thi saa trække Pengene sig tilbage, og han maa da lade Obligationerne ligge. Jeg har nu været af den Mening, at vi gif en Fredstid imøde; saavidt jeg forstod den ærede Minister, tvivler han noget derom, men efter den Opfattelse, jeg har af Pengeeffektens Værdi, tror jeg, at dersom man mener, at vi gaa en utrolig Tid imøde, skal man bruge de høie Priser, der for Diebskiftet ere. Der er af den ærede Minister, skøndt jeg ikke var i Stand til ganske at opfatte Meningen deraf, ligesom ogsaa fra andre

Sider gjort forskjellige Gentydninger til de projekterede vestjydske Bæver. Den Gavnligheden af dette Anlæg vil jeg ikke her udtale mig; jeg har gjort det strax første Gang, da en tidligere Indenrigsminister for flere Aar tilbage kom med det paagældende Lovforslag. Den Gang var den nuværende Finantsminister meget stærkt derimod, og han talte den Gang — det var noget ironisk — om en Bævelangs Langeland; men nu er jo den høitærede Minister den, der skal udføre det samme jyske Jernbaneanlæg, og det glæder mig, at han med Sver søger at faae Penge dertil; men det forekommer mig, at den høitærede Minister, selv om Konjunkturerne maatte blive anderledes, end man nu forudsæer dem, med Lethed maatte kunne skaffe de hundrede Tusinder eller den halve eller hele Million — hvad det nu bliver — som man kommer til at mangle. Baa den nuværende høitærede Minister og hans Forgjænger have dog for optaget Laan hos Bankinstituter og været i Stand til paa forskjellige Maade at reise Penge. Jeg kan derfor ikke forstaa, at det jyske Jernbaneanlæg skulde komme i nogen Fare under den nuværende Ministers Ledelse, og i alt Fald forekommer det mig at være en Finantsministers Opgave — saaledes som det blev udviklet af den foregaaende ærede Taler — at sørge for, at de projekterede Arbejder gjenføres. Den ærede Minister vil ganske vist finde Midler dertil. Man har, da den ærede Minister første Gang var Finantsminister, her i denne Sal ofte hørt paaberaabt Rigsraadet som en Bevæggrund for Folkethingets Afstemninger. Den høitærede Minister har jo ikke længere noget Rigsraad, der kan genere ham, og han har ikke Andet at tage Hensyn til end sin selvstændige Stilling og Landstinget. At den ærede Minister som Medlem af Folkethinget skulde ville eller kunne tilfidesætte Folkethingets Beslutninger, tror jeg nu paa ingen Maade. Jeg holder mig overbevist om, at dersom Thinget vedtager Finantsloven i det foreliggende Punkt som ved 2den Behandling, ville vi i den høitærede Minister finde en loyal Udøver af vor Beslutning, og jeg er paa den anden Side enig med det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Seavenius);